

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 23042-12-16 גרנות נ' ליאב קייטרינג בע"מ ואח'

בפני כב' הרשמת הבכירה עדי בר-טל

שירן גרנות

התובע

נגד

1. ליאב קייטרינג בע"מ
2. יהודה זיידרמן

הנתבעים

פסק דין

1

2 בפניי תביעה על סך 33,500 ₪ העוסקת בטענה להפרת זכויות יוצרים - זכויות כלכליות
3 וזכויות מוסריות, בעקבות פרסום תמונות שצולמו על ידי התובע, ללא קבלת הרשאה.

4

טענות הצדדים:

5 1. התובע, צלם מקצועי, לטענתו בעל מוניטין וניסיון רב, עוסק בין היתר, במתן שירותי
6 צילום באירועים ואירועים משפחתיים.

7

8 2. בחודש מאי 2016 נשכר התובע לשמש צלם בחתונת בני זוג אשר נערכה בחוות דרך ארץ.
9 התובע החתים את בני הזוג על הסכם מתן שירותי צילום (נספח 2 לכתב התביעה), כאשר
10 סעיף 6 להסכם קובע:

11

12 "זכויות היוצרים ישארו בידי של הצלם. הצלם רשאי לעשות שימוש בחומרים לצרכיו
13 הפרטיים והמסחריים לרבות שימוש עסקי ופרסומי."

14

15 3. ביום 12.7.16 פנה נציג הנתבעת בשיחה טלפונית אל התובע, בבקשה לעשות שימוש
16 בצילומים המקוריים לצורך פרסום ושיווק אולם האירועים. הנציג ביקש לקבל העתק של
17 הצילומים, כאשר הם באיכות גבוהה. לטענת התובע הוא הבהיר לנציג כי הצילומים הינם
18 בבעלותו וכי הוא אינו מתיר שימוש בהם, אלא בכפוף לתשלום. נציג הנתבעת סירב והודיע
19 כי לנוכח דרישת התשלום, לא תעשה הנתבעת שימוש בתמונות.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 23042-12-16 גרנות נ' ליאב קייטרינג בע"מ ואח'

4. למרות האמור, גילה התובע בדרך מקרה, כי הנתבעת פרסמה את הצילומים שצולמו על ידו באתר העסקי שלה בפייסבוק. התובע צירף לכתב תביעתו את התמונות שפורסמו. מדובר ב – 5 תמונות, כאשר באחת מהן ניתן לתובע "קרדיט" קרי, נכתב שמו כצלם התמונה.

5. עם גילוי הפרסום, פנה התובע ביום 15.8.16 במכתב התראה וביקש את הסרת התמונות וכן פיצוי כספי. בין הצדדים התנהלה תכתובת, אך הנתבעים דחו את דרישת התובע לקבלת פיצוי כספי (נספח 3 לכתב התביעה). לטענת התובע כל אחד מחמשת הצילומים מהווה בהתאם לחוק זכות יוצרים התשס"ח – 2007 (להלן: "**חוק זכויות יוצרים**"), יצירת צילום מקורית ועצמאית, אשר הזכויות בה בבעלותו. כמו כן מפנה התובע לסעיף 46(1) לחוק זכויות יוצרים, במסגרתו נקבעה הזכות המוסרית.

6. לטענת התובע בהתאם להוראות סעיף 56(א) לחוק זכויות יוצרים, הוא זכאי לפיצוי, ללא הוכחת נזק, בגין כל הפרה בסך של 100,000 ₪, אלא שלצרכי אגרה הוא מקטין את הסכום לסך כולל של 33,500 ₪ כסכום סמכות בית משפט לתביעות קטנות. לטענת התובע הנתבעים הפרו 9 הפרות של הצילומים המקוריים (5 הפרות זכות היוצרים ו – 4 הפרות של הזכות המוסרית).

7. הנתבעים טוענים מנגד, כי דין התביעה כנגד הנתבע 2 להימחק מחמת היעדר יריבות. הנתבע 2 הינו בעל מניות ומנהל בנתבעת, ואין כל עילת תביעה כנגדו. זאת ועוד, טוענת הנתבעת, כי היא מציגה דרך קבע תמונות מאירועים המתקיימים אצלה וזאת בדף הפייסבוק. הצגת התמונות מתבצעת בהסכמת בעלי השמחה. גם במקרה הנדון פנתה הנתבעת אל בעלי השמחה ואלו אישרו הצגת התמונות ואף העבירו העתק מהן לידי הנתבעת.

8. עוד טוענים הנתבעים, כי מדובר בתמונות חסרות כל ייחוד, המאפיינות כל חתונה – מדובר בתמונות חתן שובר כוס, תמונת שולחנות ערוכים וכו', ולכן חוק זכויות יוצרים אינו חל במקרה הנדון. הנתבעים מודים כי התובע ביקש תשלום בגין פרסום התמונות והם סירבו ולכן קיבלו את התמונות מבני הזוג.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 16-12-23042 גרנות נ' ליאב קייטרינג בע"מ ואח'

9. סעיף 35 (ב) לחוק זכויות יוצרים קובע, כי כאשר מדובר באירוע משפחתי, הבעלים הראשון של הזכויות הינו המזמין, אלא אם הוסכם אחרת. לטענת הנתבעים, משלא ציין התובע כי הוסכם אחרת, הם היו רשאים לפרסם את התמונות. זאת ועוד טוענים הנתבעים, כי פירוש נכון של סעיף 6 להסכם, אינו הפירוש שניתן על ידי התובע, שכן במקרה כזה הזוג המתחתן אינו יכול לפרסם את תמונותיו ואין הגיון בפרשנות זו.

10. הנתבעת ממשיכה וטוענת כי מיד לכשקיבלה את פניית התובע, הסירה את הפרסומים מדפי הפייסבוק שלה וזאת כדי להימנע מסכסוך. לסיום טוענים הנתבעים כי בכל מקרה יש לראות בפרסום כהפרה אחת ולא 9 הפרות כנטען על ידי התובע.

דין והכרעה:

11. לאחר ששמעתי את הצדדים, קראתי את טענותיהם ושמעתי את הקלטת השיחה, **מצאתי כי דין התביעה להתקבל בחלקה.**

12. זכות יוצרים הינה זכות בלתי מוחשית ומוגדרת בפסיקה כ"זכות למנוע מאדם אחר לקחת לעצמו את פרי עמלו של היוצר". ראה ע"א 23/81 הרשקו נ' אורבוך (נבו).

13. סעיף 11 לחוק זכויות יוצרים קובע מהי זכות היוצרים – "זכות יוצרים ביצירה היא הזכות הבלעדית לעשות ביצירה או בחלק מהותי ממנה, פעולה אחת או יותר, כמפורט להלן, בהתאם לסוג היצירה:

.....

(2) פרסום – לגבי יצירה שלא פורסמה.

...

(5) העמדת היצירה לרשות הציבור כאמור בסעיף 15 – לגבי כל סוגי היצירות."

סעיף 47 לחוק זכויות יוצרים מגדיר מהי הפרת הזכות:

"העושה ביצירה פעולה מהפעולות המפורטות בסעיף 11, או מרשה לאחר לעשות פעולה כאמור, בלא רשותו של בעל זכות היוצרים, מפר את זכות היוצרים, אלא אם כן עשיית הפעולה מותרת לפי הוראת פרק ד'."

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 16-12-23042 גרנות נ' ליאב קייטרינג בע"מ ואח'

האם התמונות שצולמו על ידי התובע מהוות יצירה החוסה תחת הגנות חוק זכויות יוצרים

14. סעיף 4 (א) לחוק זכויות יוצרים קובע מהן היצירות שבהן קיימת זכות יוצרים ליוצר, וביניהן "יצירה אומנותית". יצירה אומנותית הוגדרה בסעיף 1 לחוק - "לרבות רישום, ציור... יצירת צילום". יצירת צילום הוגדרה - "לרבות יצירה המופקת בתהליך הדומה לצילום, ולמעט צילום שהוא חלק מיצירה קולנועית." אם כן לנוכח הגדרות חוק זכויות יוצרים, צילום תמונות יכול לחסות תחת הגנת החוק.

15. בע"א 7996/11 סייפקום בע"מ נ' רביב (נבו מיום 27.6.14) נקבע כי בחינת זכות היוצרים תתבצע בהתאם לדרישת המקוריות, אשר הוכרה כדרישת סף. מבחן המקוריות מתפצל ל - 3 מבחני משנה: מבחן המקור, מבחן היצירתיות ומבחן ההשקעה.

מבחן המקור - על פי מבחן זה מקור היצירה הינו ביוצר והיא אינה מבוססת על יצירה אחרת. אין מחלוקת במקרה הנדון, כי התובע הוא אשר צילם את התמונות וכי מדובר בתמונות אוטנטיות שאינן מבוססות על יצירות אחרות.

מבחן היצירתיות - מבחן זה אינו מציג רף גבוה ליוצר. אין צורך להוכיח חדשנות בהתאם למבחן זה. במקרה הנדון טוענים הנתבעים, כי מדובר בתמונות סטנדרטיות המצולמות בכל אירוע משפחתי, ואין בהן כל ייחוד או חדשנות. אינני מקבלת טענה זו. אכן בחתונות ואירועים משפחתיים, ישנן תמונות דומות - תמונות אווירה של המקום, תמונות שבירת הכוס בחופה וכד', אך לא ניתן לומר כי מדובר בתמונות חסרות יצירתיות. תמונות אלו תופסות רגע מסויים, כאשר צלם התמונה יודע לדייק את הרגע הזה ולצלמו. נוכח האמור אני מוצאת כי גם מבחן משנה זה התקיים.

מבחן ההשקעה - נדרשת השקעה מינימאלית של משאב אנושי. גם מבחן זה מתקיים בענייננו, בהינתן כי התמונות צולמו על ידי התובע עצמו, ומדובר בתמונות שהתובע בחר לצלמן תוך השקעת מחשבה.

16. אציין, כי בעבר כבר נקבע שהיעדר ביום בצילום, אינה שוללת קיומה של מקוריות ויצירתיות בצילום, שכן "המקוריות יכולה להתבטא בהיבטים רבים ושונים כמו בחירת התזמון הנכון; בחירת זווית הצילום והתאורה, המרחק מהנושא, מיקוד התמונה, בחירת בקרע לתמונה וטכניקת הצילום; עיצוב הצילום, משחקי האור והצל, ההדגשים

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 16-12-23042 גרנות נ' ליאב קייטרינג בע"מ ואח'

המגוונים ועצם בחירת הנושא וסידורו. בכל צילום העומד בדרישת המקוריות המינימלית קיימת טביעת עינו הייחודית של הצלם. "אין צילום – ויהא הפשוט ביותר, אשר אינו מושפע מאישיותו של הצלם." ראו רע"א 7774/09 אמיר ויינברג נ' אליעזר ויסהוף (נבו 28.8.12).

17. זאת ועוד, ת.א (ת"א) 1879/07 ליאב אוזן ושות' נ' Winhelp בע"מ (נבו מיום 18.11.2013) קבע כב' השופט שוהם כי:

"עינינו הרואות, כי ביהמ"ש הכיר גם בצילום שאינו עומד בסטנדרטים אמנותיים, כצילום החוסה תחת הגנת זכות יוצרים מכוח החוק הישן, ובלבד שיש בו מעט מן המקוריות (ראו גם: דרישת ס' 4(א)(1) לחוק החדש). מידת המאמץ וההשקעה הדרושים הינה צנועה ביותר, וגם אם אין לצילום ערך אמנותי מיוחד, די במאמץ והכישרון הכרוכים בסידור ועריכה של הנושא, המופיע באותם צילומים".

18. אם כן, משנמצאה היצירה מוגנת מכח דיני זכויות היוצרים, וזאת אף אם מדובר ביצירה אשר אין בה יצירתיות אומנותית רבה, יש לבחון האם הופרה הזכות. אין מחלוקת בין הצדדים בנוגע לעובדות המקרה – הנתבעת פרסמה בפייסבוק, בדף העסקי, חמש תמונות פרי יצירת התובע (עמ' 3 שורות 13-14). תמונות אלו הועלו לאתר במשך כשבועיים, כאשר בתמונה אחת בלבד מסך כלל התמונות שפורסמו, נכתב שם הצלם.

ההגנות הנתבעות על ידי הנתבעים

19. הנתבעים טוענים כאמור לעיל, מספר טענות בשלם, לדידם, אין לקבוע כי הופרה זכות יוצרים – ראשית, מדובר בתמונות גרניות פשוטות שאין לנתבעים צורך אמיתי בהן, בהינתן כי תמונות מסוג זה מצולמות בכל חתונה. שנית, טוען הנתבע כי הפרסום נעשה בפייסבוק וצפו בו עשרות ומאות אנשים בלבד. לדבריו, אין מדובר בפרסום המונים כמו "פרסומי "קוקה קולה" (עמ' 4 שורות 3-4). שלישית, הנתבעים לא ידעו כי הזכות שייכת לתובע, הצלם, וסברו כי הזכות נתונה לבני הזוג, והם אף קיבלו אישור של בני הזוג לפרסום התמונות (ראו מוצג נ/1).

20. בחינת טענות הנתבעים מעלה, כי במקרה הנדון יש לדחות את טענות אלו.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 16-12-23042 גרנות נ' ליאב קייטרינג בע"מ ואח'

21. לעניין הטענה הראשונה, הובהר לעיל, כי הפסיקה מצאה שצילום העומד בדרישות המינימאליות של מקוריות, מהווה זכות המוגנת מכח החוק הנדון. העובדה כי מדובר בתמונות "גנריות" פשוטות כטענת הנתבעים, אינה מאיינת את המקוריות. כפי שהוסבר, והדבר אף עולה מעיון בתמונות עצמן, צלם התמונות, התובע, בחר את זוויות הצילום הספציפיות, את רגעי הצילום, האווירה, התאורה והרקע – יש בכך מקוריות. מבלי לגרוע מהאמור, יצוין, כי לא ניתן להתעלם מכך, שהנתבעים, על אף טענתם לפשטות וגנריות התמונות, בחרו **דווקא** תמונות אלו לפרסם ולא תמונות אחרות שהנתבע הציג בפני מאלבום תמונות אותו הביא, וזאת הגם שהתובע בשיחה מוקדמת עימו, אסר על הנתבעים לפרסם ללא תשלום. לו אכן, סברו הנתבעים כי תמונות מסוג זה יש בכל אירוע, שומה כי לאור התנגדות התובע, היו בוחרים תמונות אחרות, מאירוע אחר. אלא שהנתבעים בחרו כאמור להתעקש דווקא על התמונות נשוא התביעה.

22. פרסום בדף הפייסבוק – סעיף 11 לחוק זכויות יוצרים קובע כי זכות היוצרים הינה הזכות הבלעדית לעשות ביצירה או בחלק ממנה פעולה דוגמת פרסום, מקום בו היצירה לא פורסמה וכן העמדת היצירה לרשות הציבור.

23. סעיף 15 לחוק זכויות יוצרים מבהיר כי **"העמדה של יצירה לרשות הציבור היא עשיית פעולה ביצירה כך שלאנשים מקרב הציבור תהיה גישה אליה ממקום ובמועד לפי בחירתם"**.

24. זכות זו הינה למעשה זכות חדשה יחסית, הנובעת מטכנולוגיית האינטרנט. כיום, בעידן האינטרנט ההפרות אינן דווקא באמצעות העתקת היצירה, כי אם העמדתה לרשות הציבור באינטרנט. סעיף זה בא להסדיר סוגיות הנוגעות להעלאת יצירות לרשת והפצתן בחינם. ראו בעניין זה את פסק דינה של כב' השופטת אגמון גונן בבשא (ת"א) 11646/08 **The Football Association Premier League Ltd נ' פלוני** (נבו 2.9.09).

25. במקרה הנדון הנתבעים אכן הפרו את זכות התובע, כאשר בחרו לפרסם את התמונות שצולמו על ידו בדף הפייסבוק העסקי של הנתבעת. בכך גרמו הנתבעים לפרסום התמונות ברבים. אין זה משנה האם את אתר הנתבעת פוקדים מידי יום צופים בודדים או אלפי

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 16-12-23042 גרנות נ' ליאב קייטרינג בע"מ ואח'

צופים. די בכך, שהנתבעת פרסמה את התמונות והעמידה אותן לרשות הציבור, בכדי לראותה כמי שהפרה את זכויות היוצרים של התובע.

26. הנתבעת טוענת כי לא היה עליה לדעת כי זכות היוצרים שייכת לתובע, ועל כן אין לחייבה בתשלום בגין ההפרה. קרי, "טענת המפר התמים".

27. סעיף 58 לחוק זכויות יוצרים קובע:

"הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, ואולם המפר לא ידע ולא היה עליו לדעת, במועד ההפרה, כי קיימת זכות יוצרים ביצירה, לא יחוב בתשלום פיצויים עקב ההפרה".

אלא שבמקרה הנדון הנתבעת אינה יכולה להיתלות בהגנה זו.

28. סעיף 35 (ב) לחוק זכויות יוצרים קובע:

"ביצירה שהיא דיוקן או צילום של אירוע משפחתי או של אירוע פרטי אחר, שנוצרה לפי הזמנה, הבעלים הראשון של זכות היוצרים בה הוא המזמין, אלא אם כן הוסכם אחרת."
(ההדגשה אינה במקור – ע.ב.)

במקרה הנדון הנתבעת פנתה לבני הזוג, מזמיני האירוע, וביקשה את רשותם לפרסם את התמונות. בני הזוג נתנו את רשותם (מוצג נ/1), אלא שהנתבעת, אשר ככל הנראה מודעת להוראות הדין, פנתה אף לתובע, בטרם פרסמה את התמונות. הנתבעת פנתה אל התובע טלפונית וביקשה לפרסם את התמונות באתר, תוך מתן קרדיט לתובע כצלם. השיחה הוקלטה על ידי התובע ודיסק נמסר לנתבעת ולבית המשפט. בשיחה זו מבהיר נציג הנתבעת כי ברצונו לקבל את התמונות ברזולוציה טובה מזו שקיבל מבני הזוג, וכי בכוונתו לתת קרדיט בתמונות לתובע. התובע באופן מפורש הבהיר לנציג, כי הוא אינו מוכן לתת שימוש בתמונות ללא קבלת תשלום וכדבריו "עם קרדיט לא הולכים למכולת". נציג הנתבעת מבהיר לתובע כי הוא קיבל את אישור בני הזוג וכי אין זה נהוג לשלם לצלם, אך התובע מציע לנציג לפנות לעורך דין בעניין ולברר זאת. התובע הבהיר בשיחה כי הזכויות שייכות לו, כיוצר. השיחה הסתיימה בכך שהנתבעת הודיעה כי לנוכח דרישת התשלום, אין היא מעוניינת בפרסום התמונות.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 23042-12-16 גרנות נ' ליאב קייטרינג בע"מ ואח'

29. אולם, בפועל, כאמור, לא כך אירע. הסתבר לתובע כי התמונות פורסמו באתר הנתבעת וזאת ללא רשותו ואף ללא מתן "קרדיט".

התובע צירף לתביעתו (נספח 2) את ההסכם בינו לבין בני הזוג, במסגרתו נקבע בסעיף 6 –

"זכויות היוצרים ישארו בידיו של הצלם. הצלם רשאי לעשות שימוש בחומרים לצרכיו הפרטיים והמסחריים. לרבות שימוש עסקי ופרסומי".

30. קרי, לעמדת התובע, משהוסכם עם בני הזוג (אשר הזמינו את התמונות), כי זכויות היוצרים יוותרו בידי הצלם, הרי שלא היתה לנתבעת כל זכות להפר הסכמה זו ולפרסם את התמונות. לדברי התובע, לבני הזוג, אשר חתמו על ההסכם הנדון, אין סמכות לאשר את פרסום התמונות על ידי הנתבעת. צודק התובע בטענתו זו, ולא בכדי פנתה הנתבעת אל התובע, **לאחר** קבלת הסכמת בני הזוג, שכן היה ברור כי הזכויות שייכות לצלם.

31. הנתבעת טוענת, כי התובע לא גילה לה בשיחה הטלפונית שקיים הסכם בינו לבין בני הזוג, ולכן אין לראותה כמפרה. אינני מקבלת טענה זו. איני סבורה כי על התובע היה להציג לידי הנתבעת את ההסכם הכתוב בינו לבין בני הזוג. די בכך שהתובע הבהיר כי הזכויות שייכות לו. אם סברה הנתבעת כי לא הוסכם כך עם בני הזוג, שומה היה עליה לפנות שוב לבני הזוג ולברר זאת או לשאול את התובע האם קיים הסכם המקנה לו את הזכויות ולבקש לראותו, זאת כדי לא לעמוד במצב בו היא תפר את הזכויות.

32. **בפרט נכון הדבר מקום בו הנתבעת סיימה את השיחה באמירה ברורה כי היא לא תעשה שימוש בתמונות לנוכח התנגדות התובע. מבחינתו של התובע, אמירה זו סיימה את הסוגיה וזו תמה ונשלמה, כאשר היה ברור שהתמונות לא תפורסמנה וכי הנתבעת אינה חולקת על זכות היוצרים של התובע.** בשים לב, כי במהלך השיחה של נציג הנתבעת עם התובע, לא טענה הנתבעת כי הזכויות אינן של התובע, אלא הלינה על כך שהוא דורש תשלום בגין השימוש בתמונות, כאשר לטענת הנציג, בדרך כלל הצלמים מאפשרים את השימוש בתמונות ללא כל התנייה או דרישת תשלום.

33. אם כן, במקרה הנדון לא עומדת לנתבעת הגנת המפר התמים, היא הוזהרה מראש.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 23042-12-16 גרנות נ' ליאב קייטרינג בע"מ ואח'

34. מבלי לגרוע מהאמור לעיל אציין, כי הנתבעת טענה שיש לפרש את ההסכם עם בני הזוג כך שזכויות היוצרים נותרות בידי בני הזוג, שכן אחרת כל פרסום שבני הזוג עושה בתמונותיו, כגון העלאה באתר הפייסבוק, מהווה הפרה של ההסכם מול התובע. לטענת הנתבעת הכוונה היתה שלתובע תהיה זכות לפרסם את התמונות ובני הזוג לא יוכלו למנוע זאת. (עמ' 3 שורות 24-27).

35. אינני מקבלת טענה זו. ההסכם הינו במישור היחסים שבין התובע לבני הזוג. לשון ההסכם היא ברורה ואינה מצריכה פרשנות במקרה הנדון, מה גם שבני הזוג לא הגיעו לדיון וטענו לפרשנות אחרת, וכן כי את האישור שנתנו לנתבעת, נתנו לאחר שעיינו בהסכם שנחתם עימם. בשים לב, כי לבני הזוג ניתנו התמונות ברזולוציה מסויימת אותה הם אינם יכולים להעביר לאחר. הדבר נאמר מפורשות על ידי הנתבע בעדותו, שהבהיר, כי התמונות שקיבלו בני הזוג לא היו באיכות טובה לצורך העלאתם לאתר הנתבעת (עמ' 3 שורות 19-21), וכי במסגרת שיחת הטלפון עם התובע, ביקשה הנתבעת לקבל את התמונות ברזולוציה טובה יותר. לו אכן היתה כוונה בהסכם ליתן את זכויות היוצרים לבני הזוג, הם היו מקבלים את המקור של התמונות וברזולוציה המאפשרת העברתם.

זכות מוסרית וזכות כלכלית

36. סעיף 46 לחוק זכויות יוצרים קובע, כי זכות מוסרית ביחס ליצירה הינה כי שמו של היוצר ייקרא על יצירתו, במידה ובהיקף הראויים.

37. סעיף 11 לחוק, מגדיר את הזכות הכלכלית, והיא הזכות הבלעדית של היוצר לפרסם את היצירה ולהציגה לציבור.

38. במקרה הנדון אין מחלוקת בנוגע לעובדות ולפיהן פורסמו 5 תמונות, כאשר רק בתמונה אחת נכתב שם התובע, כצלם וניתן לו קרדיט.

39. בהינתן כי מדובר בחמש תמונות שונות, כאשר כל אחת פורסמה בנפרד באתר הנתבעת, כעולה מהמצולם בכתב התביעה, הרי שמדובר בהפרות שונות ולא בהפרה אחת בודדת. ראה ת.א. 3560/09 אבי ראובני נ' מפה מיפוי והוצאה לאור בע"מ (נבו 6.1.2011).

הפיצוי

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 16-12-23042 גרנות נ' ליאב קייטרינג בע"מ ואח'

40. התובע מפנה לסעיף 56 לחוק זכויות יוצרים הקובע פיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק:

"56 (א) הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, רשאי בית המשפט, על פי בקשת התובע, לפסוק לתובע, בשל כל הפרה, פיצויים בלא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 100,000 שקלים חדשים.

(ב) בקביעת פיצויים לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לשקול, בין השאר, שיקולים אלה:

(1) היקף ההפרה;

(2) משך הזמן שבו בוצעה ההפרה;

(3) חומרת ההפרה;

(4) הנזק הממשי שנגרם לתובע, להערכת בית המשפט;

(5) הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, להערכת בית המשפט;

(6) מאפייני פעילותו של הנתבע;

(7) טיב היחסים שבין הנתבע לתובע;

(8) תום לבו של הנתבע."

41. במקרה הנדון הצדדים לא הבהירו כמה תמונות פורסמו בכל פעם והאם מדובר היה בתמונות שפורסמו באופן רציף ומהי התקופה בה הן פורסמו. ממכתב התשובה של הנתבעת (נספח 3 ג לתביעה) למד בית המשפט, כי התמונות פורסמו בתחילת חודש אוגוסט ועם קבלת הפניה ביום 15.8.17, הוסרו התמונות באופן מיידי.

42. זאת ועוד, כעולה מטענות התובע בכתב התביעה, הנזק שנגרם לו הינו בדמות הפסד הכנסה בגין מכירת רישיון השימוש בתצלומים וכן בהיעדר קרדיט ולפיכך פגיעה במוניטין. לא הובאו בפניי ראיות באשר לסכום שהתובע היה מקבל לו היה מוכר את זכויותיו בצילומים. בנוסף, אינני סבורה כי במקרה הנדון ולאור נושא התמונות, התובע אכן היה מוכר צילומים אלו דווקא לגורמים אחרים. סביר כי היחיד אשר היה מתעניין בצילומים אלו (מלבד בני הזוג) היה אולם האירועים בו נערך האירוע, והמבקש לפרסם עצמו. אם כן, הכנסה לא נמנעה מהתובע, שכן מדובר בהכנסה תיאורטית בלבד, שספק אם היתה מתממשת, לולא התנהלות הנתבעת.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 16-12-23042 גרנות נ' ליאב קייטרינג בע"מ ואח'

43. אם כן, ולאחר ששקלתי את הרווח שהפיקה הנתבעת, אשר לטעמי היה מועט וכן את העובדה כי התמונות הוסרו מייד עם קבלת הדרישה לכך, ומנגד, נלקחה בחשבון העובדה כי הנתבעת ביקשה אישור לפרסם את התמונות וסורבה באופן מפורש, וכן התחשבתי בכך שהנתבעת טענה כי משלא הוצג לה ההסכם, היא סברה כי החלטת התובע היתה שרירותית (טענה שאינה יכולה להוות טענת הגנה אך יש בה כדי להפחית במעט מן הפיצוי), אני סבורה כי יש להעמיד את שווי ההפרה של הזכויות הכלכליות על סך של 1,000 ₪ לכל הפרה.

44. בנוגע לזכויות המוסריות – במקרה זה התנהלות הנתבעת התאפיינה בחוסר תום לב מובהק, שכן היא עצמה הציעה לתובע תמורת פרסום התמונות, מתן קרדיט. אומנם הדבר הוצע בתמורה לקבלת התמונות ברזולוציה טובה, אך ברור היה כי גם הנתבעת יודעת שהיא מחוייבת ליתן קרדיט לצלם, התובע ולציין את שמו. בשים לב, כי הנתבעת אף עשתה כן בנוגע לתמונה אחת מתוך החמש. במקרה הנדון ביודעין הנתבעת בחרה שלא לציין, את שם התובע על גבי יתר התמונות, ולכן בגין הפרת הזכויות המוסריות, אני סבורה כי יש להעמיד את הפיצוי על סך 2,000 ₪ לכל הפרה.

האם יש לחייב אף את הנתבע 2 בהיותו בעל המניות ומנהלה של הנתבעת

45. התובע טען בתביעתו כי הנתבע 2 הינו הרוח החיה מאחורי פעילותה של הנתבעת ואחראי לפעולתה.

46. הנתבע מנגד טען כי אין לחייב אותו, בהינתן כי הפעילות הינה פעילות של הנתבעת והפרסום בוצע בדף הפייסבוק של הנתבעת.

47. הלכה היא, כי נושא משרה בתאגיד אשר ביצע עוולה יחויב בנוזיקין כאשר לצורך הטלת אחריות אישית, כאמור, על בית המשפט להשתכנע כי נושא המשרה נטל בעצמו חלק בביצוע העוולה בין בידיעה בפועל ובין בחובתו לדעת על קיומה של העוולה.

48. במקרה הנדון אין כל ראיה לכך שהנתבע ידע כי בכוונת הנתבעת להפר זכויות יוצרים. הנתבע העיד, כי קיימת חברה חיצונית העוסקת בתחזוקת אתר הפייסבוק והיא זו אשר

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 23042-12-16 גרנות נ' ליאב קייטרינג בע"מ ואח'

שוחחה עם התובע ופעלה לפרסום התמונות (עמ' 3 שורות 19-21). בהיעדר ראיה אחרת, אני סבורה כי אין לחייב את הנתבע בגין העוולה שביצעה הנתבעת.

לסיום

הנתבעת תשלם לתובע סך כולל של 13,000 ₪ בגין הפרת זכויות היוצרים והזכויות המוסריות ביצירות. כמו כן תשלם הנתבעת לתובע הוצאות משפט בסך 500 ₪, ובסה"כ 13,500 ₪ אשר ישולמו בתוך 30 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק מפסק הדין לצדדים.

רשות ערעור בתוך 15 יום לבית משפט מחוזי.

ניתן היום, ו' טבת תשע"ח, 24 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.

עדי בר-טל, רשמת בכירה